

Giriş

Şinasi Yeldan Üzerine Dört Anı Yazısı

Adaletin İş Yüzü/Murat Özveri

Evrensel Gazetesi, 29 Haziran 2016,

Şinasi Yeldan

Sendikada işe başladığımda tanıştık. Ben 25 yaşındaydım. O ise 60 yaşında.

Sendikacılar büyük saygı gösteriyor “Şinasi abi” diye hitap ediyorlardı.

O olmadan sendika yönetim kurulu toplantısı yapmamaya özen gösteriyorlardı.

İkimiz de sabah trenle İstanbul’dan İzmit’e geliyor akşamda beraber dönüyorduk. Haftada en az 3 gün birlikte gidiş geliş 4 saat yolculuk yapıyorduk.

Konuşmaktan çok dinliyor, o dinledikçe ben durmaksızın konuşuyordum. 5 yıl birlikte çalıştık. Onun 5 yılda öğrendiğim yaşamı beni heyecanlandırıyordu:

Babası SEKA Kağıt Fabrikasında işçiydi. Kendisi de aynı fabrikada çalışırken hukuk fakültesini bitirmişti.

Yaklaşık 40 yıl Kocaeli’de avukatlık yaptı.

Arası iktidarlara hiç iyi olmadı. İktidarda CHP varken CHP’nin, iktidarda Demokrat Parti varken Demokrat Parti’nin partizanca uygulamaları nedeniyle işten atılan işçilerin avukatlığını üstlenmişti.

Sendikaların yeni kurulduğu, paralarının pullarının olmadığı dönemlerde sendika avukatıydı.

Yıllar sonra emekli olmuş taksicilik yapan bir işçiye sendikada çalıştığımı söyleyince, onu sorup, “Gece demez gündüz demezdi, hangi işçinin başı sıkışsa kapısını çalardık, ne yapıyor?” demişti.

Tarım Koruma grevlerinde, işyeri işgallerinde, grev ve direnişlerde işçilerin yanında hep o vardı.

Hakkında dava açtılar. Sanık olduğu iddianamede neyle suçlandığını yazmayı unuttular. Savcı durumu, “Direniş olur Şinasi Yeldan, grev olur Şinasi Yeldan, avukat mı sendikacı mı komünist mi anlamadık” diye açıklamaya çalıştı.

1965 yılında Türkiye İşçi Partisi (TİP) üyesi oldu. TİP’in Kocaeli İl Başkanlığını üstlendi. TİP’in dışında başka hiç bir partiye üye olmadı.

Sosyalist olmanın dışında hiçbir politik kimliği kabul etmedi. Avukatlığında, baro başkanlığında, hep sosyalist kimliğini, sosyalist olmanın gerektirdiği değerler sistemini ön plana çıkarttı. Tüm meslek yaşamında net, açık, dürüst ve çok nazik bir insan oldu.

Bir hukukçunun bağımsız olması gerektiğinin altını ısrarla çizdi. Rıza Kuas gibi efsane bir sendikacıyla, gece yarısı iddia üzerine Rıza Kuas'ın köyüne gidip düğün yaptırarak kadar samimiydi. Yine de hukukçu bağımsızlığından Rıza Kuas dahil hiç kimse için asla ödün vermedi.

Bana “Kravatına sahip çık. Kravatına sahip çıkamazsan, onu sendikacıların eline verirsen yulara dönüştürürler” diye öğüt verdi. Hiç bir zaman kravatının yulara dönüştürülmesine izin vermedi.

“İşçi sınıfı kalmadı, sınıfın yapısı değişti” tartışmalarının moda olduğu dönemlerdi. Bu tartışmalardan söz ettiğim bir gün “Sınıfsal bakış açısını yitirmemek gerek, sınıfsal bakış açısını yitiren pusulasını yitirmiş demektir” dedi.

Yaşlanıp yorulduğunda köşesine çekildi.

İlk tanıştığımız günden bugüne 27 yıl geçti. Kıralık işçi yasasına ilişkin bir metni incelerken aklıma düştü. Gece geç bir saat olduğu için onu aramak istemedim. Sadece “sınıfsal bakış açısını yitiren pusulasını yitirmiştir” sözünü o söylüyormuş gibi kendime bir kez daha tekrarladım.

“Sınıfsal bakış açısını yitiren pusulasını yitirmiştir.”